

РЕШЕНИЕ

№ 7551

гр. София, 03.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 20.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова, като разгледа дело номер **3464** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по повод жалба вх. № 6162 от 12.03.2012г. по описа на Административен съд София - град, подадена от Т. Г. Б. от [населено място], срещу Решение № РО-114/01.03.2012г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е потвърдено разпореждане № РВ - ПОВН - 21 от 12.01.2012г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, с което е постановено жалбоподателката да възстанови паричното обезщетение за отглеждане на малко дете за времето от 23.09.2009г. до 28.10.2009г. в размер на 287,27 лева главница и 125,64 лева – лихва, общо 412,91 лева. Делото е образувано и във връзка с решение на Върховния административен съд на Република Б. по адм.д. № 289/2013г., с което е отменено решението на Административен съд – София град, постановено по адм.д. № 2607/2012г. и делото е върнато за ново разглеждане.

От страна на Т. Б., с подадената жалба не се оспорва фактът, че синът ѝ Г. С. Б. е настанен в детско заведение - Детска ясла № 62 - [населено място], район Надежда на 23.09.2009г., но отбелязва, че е посещавал детската градина общо 2 дни, като е ходил само до обяд. Посочва, че получените от нея суми за определения период са добросъвестно получени. Изразено е искане съдът да отмени Решение № РО - 114 от 01.03.2012г. на главния директор на СУ „СО” като неправилно и незаконосъобразно. Излага доводи, че липсват елементите на фактическия състав на чл. 53, ал. 4 от КСО, а именно фактическото настаняване на детето в детското заведение за целия цитиран в Разпореждане № РВ- ПОВН- 21 период, тъй като след 26.09.2009г. детето е получавало храна от друга детска ясла,

защото не е посещавало ДЯ № 62 – [населено място].

В изпълнение на указания на Върховния административен съд, дадени с решението по адм.д. № 289/2013г. в настоящото производство на жалбоподателката е предоставена правна помощ. Назначен е процесуален представител, адвокат П. А.. В съдебно заседание жалбоподателката се представлява лично и от адвокат У., преупълномощен от адвокат П. А.. Жалбоподателката, лично и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и искането за отмяна на решението на директора на СУ „СО” и потвърденото с него разпореждане на ръководителя на контрол по разходите на ДОО. Ответната страна - директор на Териториално поделение на Национален осигурителен институт – [населено място] се представлява от юрисконсулт П., която поддържа искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд София - град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Между страните не се спори, че Т. Г. Б. е работила по трудово правоотношение с В. С. Е. от 09.07.2007г. Трудовото правоотношение е прекратено на 02.10.2010г.

Жалбоподателката е била във временна неработоспособност поради бременност и раждане за периода от 17.03.2008г. до 30.04.2009г., а за времето от 01.05.2009г. до 28.10.2010г. в отпуск за отглеждане на малко дете до 2 години. Съгласно удостоверение за раждане от 10.05.2008 г. Г. С. Б. е [дата на раждане]

От жалбоподателката е подадена молба - декларация за изплащане на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, на основание чл. 53 от КСО, приложение № 3 към чл. 5 от Наредба за изчисляване и изплащане на паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НИИПОПДОО). Т. Б. е декларирала, че детето не е настанено в детско заведение и че в срок от три дни от промяна на обстоятелствата се задължава да подаде декларация за промяната. Декларирала е също, че е уведомена, че ако не изпълни това задължение, носи административнонаказателна отговорност по реда на чл. 349 от КСО и следва да възстанови неправомерно полученото обезщетение по нейна вина заедно с дължимите лихви съгласно чл. 114, ал. 1 от КСО.

На Т. Г. Б. са изплатени парични обезщетения за отглеждане на малко дете за периода от 01.05.2009г. до 28.10.2009г.

С писмо изх. № РВ-ПОВН-21/06.02.2012г., от страна на директора на дирекция Администрация „К.” - СУ „СО”, адресирано до директора на Детска ясла № 62, са изискани писмени доказателства и сведения дали детето Г. Б. е било настанено в детското заведение за посочения период, като се има предвид извършената проверка от контролните органи на СУ „СО” и съставения протокол и вписаните в същия данни.

С писмо изх. № 54 от 06.10.2010г. директорът на Детска ясла № 62 е уведомил СУ „СО”, че служебна бележка изх. № 14 от 09.02.2012г. отговаря на действителността, че детето не е посещавало Детска ясла № 62 през периода от 23.09.2010г. до 28.10.2010г., а се е водело към яслата и е получавало храна за вкъщи за отглеждане в домашна обстановка на основание чл. 35, ал. 2 от Наредба № 26/18.11.2008г. на МЗ. Тези твърдения не се удостоверяват с подадено писмено заявление, издадена абонаментна карта и заявка за храна.

Със Заповед № П-732/16.02.2012г. на директора на дирекция, Администрация „К.” е извършена повторна проверка в Детска ясла № 62. Съставен е констативен протокол вх. № 2/20.02.2012г. Установено е, по представените от длъжностните лица на яслата

документи /ведомостите за пребиваване на децата в яслата/, че срещу името на Г. Б. за периода от 23.09.2010г. до 28.10.2010г. е отразено със знак „+” присъствие. В самата ведомост няма вписана легенда, от която да е видно, че знакът „+” означава, че детето е водено само за получаване на храна.

При проверката е установено, че в Детска ясла № 62 – г. С., район Надежда няма разкрити бройки за получаване само на храна и няма разкрит пункт за раздаване на храна.

С разпореждане № РВ – ПОВН - 21 от 12.01.2012г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО на Т. Г. Б. е постановено да възстанови недобросъвестно получено от нея парично обезщетение за отглеждане на малко дете за периода от 23.09.2009г. до 28.10.2010г., тъй като детето Г. Б. е настанено в детско заведение, считано от 23.09.2009г. до 28.10.2009г. Това обстоятелство е установено от органите на СУ „СО” при извършена проверка по чл. 108, ал.1 от КСО с констативен протокол № 26 от 23.12.2011г.

Срещу разпореждането е подадена жалба от Т. Б. до главния директор на СУ „СО” с вх. № РВ - ПОВН - 21 от 23.01.2012г., като същият се е произнесъл по жалбата с Решение № РО - 114 от 01.03.2012г, с което е потвърдено разпореждането, а жалбата отхвърлена като неоснователна.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства представените с административната преписка писмени документи и допълнително събраните по искане на страните.

От приетите в хода на съдебното производство писмени доказателства - писмо изх. № 67 от 30.08.2012 г. от Детска ясла № 62 и приложените към него ведомости за пребиваване на децата в яслената група от м. 09.2009 - м.03.2010г., се установява, че Г. Б. е посещавал детското заведение без прекъсване. Едновременно с това към доказателствата е приобщено и писмо изх. № 36/13.09.2012г. на директора на Детска ясла № 61, с приложено извлечение от таксовата книга за периода м. 09.2009г. - м. 04.2011г. От тяхното съдържание е видно, че детето Г. С. Б. е ползвало детска кухня от м. 12.2009г. - м. 04.2011г., включително. В настоящото производство е приета като доказателство служебна бележка № 188/22.10.2013г., издадена от директора на Обединено детско заведение № 137 „К. М.”. Пояснено е, че детска ясла № 62 е обединена с ЦДГ № 137 и понастоящем е част от Обединено детско заведение № 137 „К. М.”. Удостоверено е, че Г. С. Б., [дата на раждане] за периода 23.09.2009г. – 28.10.2009г. е посещавал детската ясла двадесет и седем дни.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София- град, Първо отделение, 16-ти състав направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото Решение № РО - 114 от 01.03.2012г. е връчено на адресата си на 07.03.2012г., като жалбата до Административен съд София- град е подадена на 12.03.2012г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал. 2 от КСО съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и

административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № РО - 114 от 01.03.2012г. на главния директор на СУ „СО” (по настоящем директор на Териториално поделение на НОИ – [населено място]), с което е потвърдено разпореждане № РВ- ПОВН- 21 от 12.01.2012г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО - главният директор на СУ „СО”, в кръга на правомощията му, като е спазена изискуемата писмена форма, при спазване на материалноправните изисквания и процесуалните правила.

Г. Б. не оспорва фактът, че синът ѝ е записан да посещава детска ясла № 62 – С., район Надежда на 23.09.2009г., като твърди, че през периода 23.09.2009г. - 28.10.2009г. детето е било записано на ясла общо 27 дни, като само в 2 от тях е посещавало детското заведение до обяд. През останалите дни Г. Б. е бил отглеждан вкъщи от жалбоподателката, за което тя е ползвала отпуск за отглеждане на малко дете. За този период от време детето е получавало само храна. Поради това Г. Б. счита, че добросъвестно е получила полагащото ѝ се парично обезщетение. Изрично подчертава, че записването на детето в детското заведение не се покрива с фактическото посещение на яслата.

Съдът намира, че оспореното решение на главния директор на СУ „СО” е издадено при правилно прилагане на приложимите материалноправни разпоредби.

Съгласно чл. 164, ал. 1 от Кодекса на труда, след използване на отпуска поради бременност, раждане или осиновяване, ако детето не е настанено в детско заведение, работничката или служителката има право на допълнителен отпуск за отглеждане на първо, второ и трето дете до навършване на 2 -годишната му възраст и 6 месеца за всяко следващо дете.

Правото на този отпуск може да се упражни, в случай че майката полага постоянни грижи за детето, което се удостоверява с писмена декларация от работничката по образец към Наредбата за работното време, почивките и отпуските пред работодателя. Отпускът по чл. 164 от КТ се прекратява, когато детето бъде настанено в детско заведение на основание чл. 46, ал. 7, т. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските.

Съгласно чл. 53, ал. 4 от КСО парично обезщетение за отглеждане на малко дете не се изплаща при смърт на детето, даване за осиновяване или при настаняване на детето в детско заведение, както и при отглеждането му от лице, включено в програми за подкрепа на майчинството.

Изразът „при настаняване на детето в детско заведение” следва да се разбира в смисъл, че конкретно дете е записано в съответната детска ясла, т.е. прието от директора на заведението и е постъпило в детското заведение. Без значение е обстоятелството дали детето реално посещава детската ясла или не. Съобразно гореизложените разпоредби и видно от Констативния протокол вх. № 2 от 20.02.2012г. за извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване на детска ясла № 62, детето Г. С. Б. е постъпило в детското заведение на 23.09.2009г. Този факт не се оспорва и от жалбоподателката. Видно и от приетата в настоящото производство служебна бележка № 188/22.10.2013г., издадена от директора на Обединено детско заведение № 137 „К. М.”, че Г. С. Б., [дата на раждане] за периода 23.09.2009г. – 28.10.2009г. е посещавал детска ясла № 62 - С.,

район Надежда двадесет и седем дни. Дори да се приеме, че детето фактически е посещавало детското заведение само по няколко дни, това обстоятелство не променя наличието на „настаняване на детето в детско заведение” по смисъла на чл. 53, ал. 4 от КСО. Следователно, в случая, считано от 23.09.2009г. детето Г. С. Б., [дата на раждане] е настанено в детска ясла и от тази дата майката Т. Г. Б. няма право на отпуск по чл. 164 от КТ и на парично обезщетение за отглеждане на малко дете, на основание чл. 53, ал. 4 от КСО.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че посочените суми като обезщетение за отглеждане на малко дете са добросъвестно получени от нея, доколкото с декларацията, подадена към молбата - заявление за отпускане на обезщетението тя е била запозната със задължението си в срок от три дни от промяната на обстоятелствата, свързани с изплащане на паричните обезщетения, да представи на осигурителя декларация за промяната и доказателства към нея. Не са налице данни за подаване на такава декларация. Не се и твърди съществуването ѝ.

Следва да се отбележи, че в молбата - декларация подадена от Т. Б. е посочен 3 -дневен срок за деклариране на ново настъпили обстоятелства, които е по дълъг от предвидения в чл. 14, ал.1 от Наредбата за изчисляване и изплащане на парични обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване.

Обстоятелството, че детето ефективно не е посещавало детската ясла, а вместо това е получавало храна не променя изложените по-горе изводи. Съгласно Глава III, Раздел I, чл.38 във вр. чл. 18 от Наредба № 26 от 18.11.2008г., регистрация на желаещи от неорганизиран контингент за получаване на храна от детска кухня се извършва чрез подаване на писмено заявление, придружено от следните документи: 1.бележка от личния лекар с указания за хранителния режим; 2. копие от удостоверение за раждане на детето. При удовлетворяване на молбата по ал. 1 се издава абонаментна карта, срещу която се закупуват купони по изготвен месечен график. Заявката за храна се прави ежедневно от абонатите чрез заверка на купоните. По делото липсват ангажирани доказателства в тази връзка, независимо от представената служебна бележка от директора на детската ясла. В този смисъл е и установената съдебна практика - Решение № 16405 от 13.12.2011г. на ВАС по адм. д. № 3894/2011г., VI о., Решение № 5950 от 29.04.2011г. на ВАС по адм. д. № 562/2011г., VI о., Решение № 3074 от 1.03.2011г. на ВАС по адм. д. № 156/2011г., VI о. и Решение № 3943 от 20.03.2012г. на ВАС по адм. д. № 13126/2011 г., VI о.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Г. Б. срещу Решение на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване” № РО - 114 от 01.03.2012г., с което е потвърдено разпореждане № РВ - ПОВН - 21 от 12.01.2012г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

Административен съдия:

